

GRADSKA GALERIJA

Salim Obradić

GRADSKA GALERIJA

B i h a ć

S a l i m O b r a l i ć

slike, grafike, objekti
iz ciklusa:

Počitelj

Sahan

Ćasa

San, kamen, voda

Objekt, savat, otisak

Bihać, 1. 2. 1999. - 22. 2. 1999.

Već na samom početku Obralićevo djelo svrstalo se u jedan od dva osnovna tipa slikarstva XX stoljeća: u onaj koji se bavi metafizikom predmeta i prostora. "Tajanstvo stvari i života sebe", pjevao je veliki hrvatski pjesnik Tin Ujević, izražavajući time strepnju savremenog čovjeka bačenog u svijet "o kome ne zna ništa izvan onoga što je ugodeno na njegov senzorni sistem i dimenzionirano u njegovoj svijesti" (Werner Haftmann), a to je tako malo. No ipak, zahvaljujući tradiciji perennis, znamo da je prodor u Veliko Nepoznato moguć u blagoslovljenim časovima nadahnuća umjetnika i usebnuća prosvijetljenog pojedinca - mistika. Nama, običnim smrtnicima, ostaje svijest daje takvo proniknuće moguće, daje moguće odbaciti tijesnu košuljicu vlastitog egoizma i šiknuti u druge dimenzije, a pregršt dragulja koje odatle donosi umjetnik obasjava nas nezemaljskim sjajem i pojačava našu čežnju za Apsolutnim. Nije čudno što se čuveni sufijski pjesnik iz XII/XIII stoljeća Farid ad-Din 'Attar ovako molio Gospodaru svjetova: "Milošću Tvojom izbavi me moga ja". A Soseki, japanski zen pjesnik (XIV stoljeće), pjevao je sa lijepom izvjesnošću ostvarenog bića: "Odbacio sam tu posve malu stvar koja se zove ja i postao sam beskrajni svijet".

I eto, baš u tom ozračju, između Tinove zebnje i Sosekijevog (ili Rumijevog, svejedno) pounutarnjenog pa kroz umjetnost izvanjštenog beskrajja, smjestio se čitav opus Salima Obralića. Kao akribični historičar umjetnosti mogla bih njegov put trasirati i ovako: od postnada realizma i metafizičkog slikarstva (pittura metafisica) preko hiperrealizma i apstrakcije do ove posljednje faze koju bismo - zašto ne? - mogli nazvati kozmičkom. Iskristalizirala se ona tokom ovog rata, kroz "Sahan" i "Času", cikluse tako proizaičnih naziva, a tako bremenite značenjem i duhovnim zračenjem.

Sve je počelo u Počitelju, nesretnom gradu mom i mojih predaka, koji je prije agresije bio sjedište poznate likovne kolonije. Tu su jednoga dana, kao u bajci, Affan Ramić i Salim Obralić uz kahvu divanili. U neko doba, u zloslutnom proročanskom nadahnuću, Ramić će

upitati Obralića: "Što bi ti, Salime, dati izgori kuća" A Salim će na to, ko s nokta, odvratiti: "Ostao bi mi ovaj sahan" i pri tome je odnekud izvukao starinski bakreni sahan, sav izlizan od prevelike upotrebe i krpljen do izandalosti.

Možda nije slučajno što je svoj prvi Sahan i svoju prvu Času naslikao Obralić 1991. godine, u vrijeme rata u Hrvatskoj, prije no što će barbari, koji kao da su iskočili iz "Naronske sieste" vidovitog Ivana Slamniga, temeljito opljačkati i spaliti njegov počiteljski dom. No, svoj puni zamah dobit će ova dva ciklusa tek u vrijeme smrtonosnog okruženja Sarajeva, čije je ratno stvaralaštvo pregnantno izrazio upravo Ramić riječima: "Reakcija na katastrofu pretvara se u metafizičko obasjanje".

Otvarajući Obralićevo monumentalnu ratnu izložbu, održanu u Umjetničkoj galeriji BiH krajem 1994. godine, za mene nije bilo dvojbe: oba ova ciklusa plod su "metafizičkog obasjanja". U osnovi im leži kružni oblik koji se "u islamskoj predaji ... smatra od svih najsavršenijim. Skupljen sam u sebe, bez početka i bez kraja, ispunjen i savršen, krug je znak apsolutnog" (Eva Meyerovitch de Vitay). "Sahan" je, zapravo, kozmogonija koja se pred zatavljenim očima gledaoca rascvjetava u sedmera nebesa, dok je "Časa" autoru poslužila za jednu drugu i drukčiju kozmičku metaforu - metaforu crne rupe i vrtložnog zgušnjavanja materije, te njenog curenja u protusvijet, u jedan drugi kozmos. Ovaj moj tadašnji utisak s vremenom se samo pojačao.

Već slijedeće, 1995. godine Obralić je započeo rad na novom, možda svom dosad najboljem slikarskom ciklusu, vezanom uz Ajvatovicu, drevno mjesto bošnjačko-muslimanskog hodočašća. 'Ajvaz-dedin san' maestralno spaja autorove umjetničke i duhovne kvalitete i nema sumnje da će, kada se predstavi publici i kritici, snažno privući brojne likovne sladokusce.

Baš kada je rad na ovom posljednjem ciklusu od 40 slika bio u punom jeku, u ljeto 1996. godine, stigao je od grupe STOFFWECHSEL iz Kassela poziv sarajevskim

umjetnicima da daju svoje prijedloge za instalacije koje bi, eventualno, izveli na reprezentativnoj izložbi INNENSEITE/INSIDE koja treba da se održi paralelno sa prestižnom Desetom izložbom DOKUMENTA u junu 1997. u istom gradu.

Obralić se dotada ogledao samo u slikarstvu, crtežu i grafici (ne treba ponavljati šta je sve uradio u grafici i za grafiku u ovom ratu), nikad u instalaciji, ali mu je ovo bio izazov da pokuša na jedan nov i autentičan način povezati tradiciju i zahtjeve sofisticirane međunarodne umjetničke scene.

Rezultat tog njegovog pokušaja je ova izložba u Velikoj galeriji Obala Art Centra, koja je, po mom dubokom uvjerenju, daleko prevazišla svoj povod.

Šta je, zapravo, uradio Obralić?! - Odbacio je sahan kao motiv na slici (crtežu, grafici), uzeo bakrenu ploču i u njoj izrezao kružni oblik proizišao iz sahana. Potom je u taj metalni disk urezao crtež sa obje strane: crtež bogat asocijacijama na Kur'ansku kaligrafiju (na kružne levhe, npr.), na mikro i makro svjetove, na bezmjerno bogatstvo stvorenog svijeta - crtež koji ujedno čuva sjećanje na savatli dekoraciju prvobitnog sahana. Pa je onda sa te dvostruke matrice, kao sa neke nove, džinovske game, otisnuo dvije crno-bijele grafike na običnom, "grubom" papiru, proizvedenom u njegovom rodnom Maglaju. Sa jedanaest diskova Salim je otisnuo dvadeset i dva originalna grafička lista i tako kreirao izložbu instalaciju, čiji su metalni dijelovi iskoračili u prostor kao samostalni eksponati, a grafike ostale tamo gdje spadaju: na zidovima galerije. Sve skupa povezano je autentičnim konceptom autora, u kome tradicionalno i savremeno ne potiru jedno drugo, već se dragocjeni duh tradicije (u najboljem smislu te riječi) preteče u savremeni plastički jezik.

Obralić se nije zaustavio ovdje. On je svoje bakarne diskove iznio u eksterijer, u prirodu: objesio ih je, poput plodova, o drveće; uresio s njima turbeta na Alifakovcu; kao kakva

velika sunca zanjihao ih u prostoru; postavio ih u travu ("poput zlatnih novčića", kaže, smijući se, autor); naslonio uz Kozju ćupriju (preko koje se nekad othodilo u Stambol i dohodilo iz Stambola) da vode dijalog sa njena "dva oka od sedra u kamenu" (Prstojević), itd., itd., i sve to je zabilježio okom kamere.

Ovo iznašaće dalo je Obralićevoj umjetnosti novu, ludičku komponentu, čije sve mogućnosti još ne možemo sagledati.

Da bi se shvatila vrijednost ovog Obralićevog iskoraka, trebalo bi proputovati zemlje koje su nekada bile sjedišta velikih, drevnih civilizacija i doživjeti pritisak te slavne umjetničke prošlosti na njihovu (u poređenju s njom) uglavnom slabačku savremenu umjetnost, koja jednim svojim segmetnom nastoji slijediti trendove diktirane iz zapadnoevropskih i sjevernoameričkih centara moći, a istovremeno ne iznevjeriti tradiciju. Rezultat su, najčešće, nesporazumi, žalosni hibridi, nedonoščad ili mrtvorodenčad koja ne spadaju ni tamo ni amo. Ili, ne moramo ići tako daleko, možemo ostati u jednoj perifernoj sredini kakva je naša, gdje smo imali, imamo i imat ćemo sličnih primjera napretka.

Vjernost tradiciji nije imitacija tradicionalnih motiva i oblika, već njihova stvaralačka pretvorba u duhu zahtjeva savremenog čovjeka. Ta transformacija posrećila se Salimu Obraliću, a ima indicija da je ovo tek početak koji otvara niz novih mogućnosti i za njega i za bosanskohercegovačku umjetnost.

Azra Begić

...Teme koje privlače pažnju umjetnika ukazuju na njegovu svijest koja bi mogla biti uzorom bošnjačke svijesti, svijesti kao izdanka stoljetnih duhovnih i općih procesa na bosanskom prostoru. Predio, pejzaž, bosanska zelena i kamenita brda, Neretva i Bosna, njeni sprudovi, obale, zelena bistrina sve se umjetniku doima kao drago, sveto i toplo tlo. Tako se zemlja Bosna ukazuje kao mnogoznačno lice, bogato oblicima, koje se čini poznatim i bliskim, ali koje uvijek izmiče sebičnom zagrljaju. A drevnošću i veličinom predstavlja izazov i mudracu, i pjesniku i slikaru. Izazov je još jači i neodoljiv u slici

Počitelja, Maglaja, Prusca, Mostara jer je grad ljudski oblik zemlje, jer su njegova zdanja metafizička tijela što zrače neprekidno nekim drevnim i nečim stvarnim. Čuđenje postankom, stvaranjem, trajanjem jednako je jako i prisutno u slikama enterijera, u značenju svjetlosti koja se u njega uvlači. Slikar zastaje i pred čudesnom ženskom figurom, okrenutoj Vječnom, simbolu bića čija je svijest neprestano između bejana i gajba i koja posjeduje, u dubokoj intimi, kao u zemljinoj utrobi, ono iskonsko matrijarhalno. Predmeti zagledanosti i interesovanja slikara za njih, zbog onoga što je u njima ostavljeno rukom i

vremenom, mogu biti i sitne stvari: očev alat, stara stolica, sahan ili ćasa. U njima se ogleda sve ono opće, što posjeduju velike teme ali i one pojedinačne, sićušno što predstavlja onu drugu stranu beskraj.

...Predmetni svijet Salima Obralića predstavlja skup prepoznatljivih elemenata kojima se njegov opus izdvaja od drugih, ali i povezuje s djelom nekih drugih stvaralaca, i to onih čija se stvaralačka svijest utemeljuje na autohtonoj tradiciji i savremenom izrazu. To je, moglo bi se reći, pojava koja zahtijeva istraživanje i poseban prostor za predočavanje. Ali, i bez šire elaboracije

smije se ustvrditi da je Obralić izrastao u prostoru i kulturno-tradicijskom miljeu koji na svoj način formira svijest Bošnjaka i senzibilitet stvaralaca. Bošnjačko-muslimanska komponenta u djelima takvih umjetnika izmakla je političkim proskripcijama i, za razliku od drugih intelektualaca, Bošnjaka koji samo ako su se otkrili kao Bošnjaci muslimani, bili su proganjani.

Slikari i grafičari, međutim, školovani na britkom jeziku *moderne* oblikovali su i izražavali svijet svog okruženja svijetu *postmoderne*. Tako, hodža okrenut nam leđima, u odlasku, predmet je umjetnikove ljubavi i pitanja o ovovremenom i

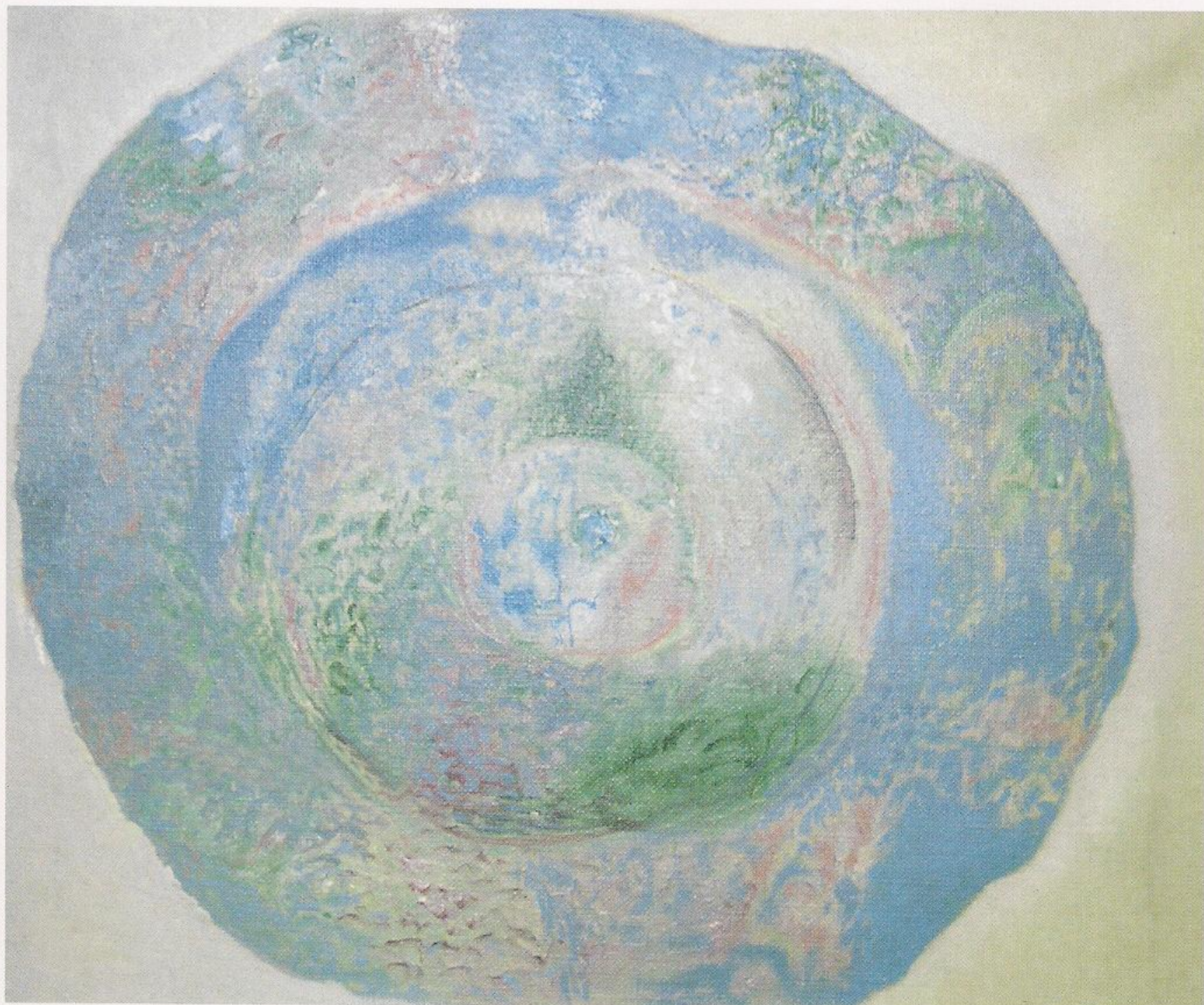

onovremenom svijetu. Izražen je gestom i jezikom savremenog stvaraoca. Mistična svjetlost u trijemu Bakarevića džamije (na slici jednog drugog slikara) i svjetlost nad mezarom gdje se susreću derviš i smrt (u romanu jednog književnika) zaustavili su dah bulevarskog svijeta i inteligencije sedamdesetih godina, što je učinio i nišan plemenitog Bošnjaka oblikovan (na grafičkom listu) plemenitim i savremenim jezikom mladog umjetnika (nešto ranije) kojemu je Bosna bila izvor. Slikarstvo Salima Obralića, smije se ustvrditi, duže, jače i prisnije iskazuje istu umjetnikovu ukorijenjenost u duh i biće toga svijeta.

Počiteljske kule, kamenice, čempresi i kupole, enterijeri i predmeti jesu prepoznatljivi sadržaji slikarstva Salima Obralića, ali oni to ne bi bili bez onog slikarskog stvaralačkog rezona postanka i postojanja. Na toj razini Obralić iskazuje prirodu svog talenta i umijeća na način svojstven samo rijetkim. Njegove slike odaju temperament umjetnika koji stvara poput vremena: tiho, gradeći svaki, i veliki i mali predmet, i monumentalno i minijaturno, ujednačenim procesom u kojem umjetnik, u vremenu tog jedinstvenog čina, s predmetom prisno živi i radi...

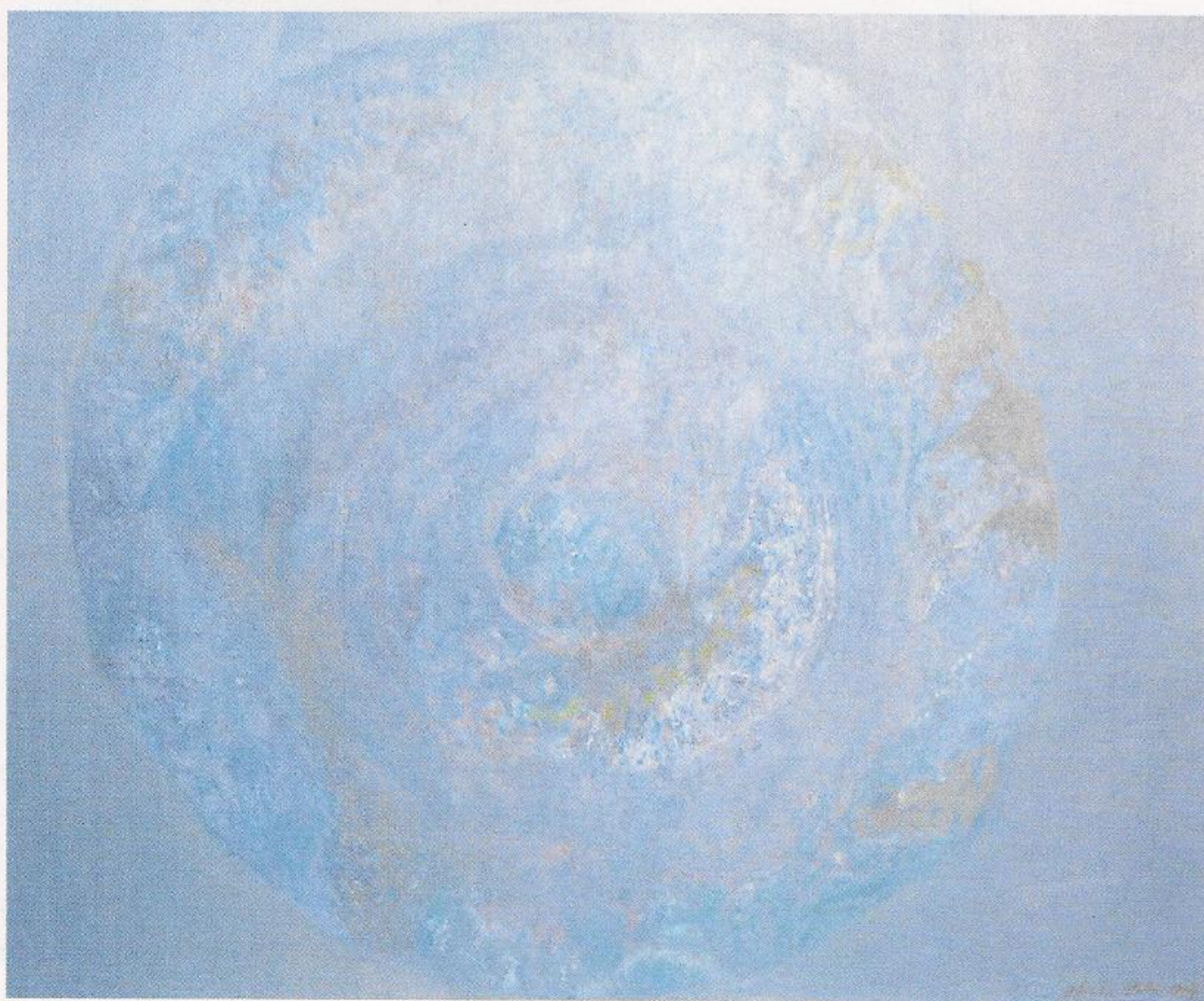
Dr Ibrahim Krzović

...Kružna forma, sa više koncentričnih krugova u sebi, najavljena kod Salima Obralića još u polukružnom spajanju i razdvajanju kamenih brda, gdje krug nije zatvoren, nego se jedna njegova polovina, lučna forma, nadodaje drugoj u metonimijskom, horizontalnom nizu, ovdje se sklapa i zatvara. Tako je raskrivanje stvari-proizvoda, sahana i časa, razdvajanjem njihovih oblika i svojstava, omogućilo, posebno u ciklusu San, kamen, voda, da se u slici-stvari polukružne, lučne forme kamenih brda usele u njihov oblik i zatvore u krug, a da pri tome, u savršenoj, homogenoj formi kruga, ne izostane ni osnovno svojstvo kamena kao "gole" stvari - njegova

djeljivost. A djeljivost: kamena kao "gole" stvari uslovljena je, prije svega, spoljašnjim razlozima.

Kamen sa ne dijeli i razdvaja iznutra, iz sebe samog, zbog stvaranja ili odumiranja ćelija, kao što je to slučaj, na primjer, sa organskom stvari, nego izvana, djelovanjem spoljašnjih sila, kao što su to naleti vjetra, vode, sunca. Sunce ga napada odozgo, vjetar bočno, a voda odozdo. Njegova formalna neodređenost je upravo rezultat tih utjecaja. I vjetar, i voda, i sunce, njegova toplota zapravo, ga skupljaju i opet opuštaju i šire, aktivirajući time i njegove odbrambene mehanizme. No, upravo u tom otporu kamena, njegovom skupljanju i zatvaranju, i širenju i

opuštanju, gnijezdi se i pukotina, rupa, brazda, procjep, riječju, njegova djeljivost. "Kao tlo, kao dio tla" (Franciis Ponge) voda ga potkopava, i traži od njega da joj se skloni s puta, da joj omogući nesmetani protok i proticanje na prostoru gdje je ona suverena, na samome tlu. Ali, tlo pripada i kamenu, neovisno od toga što se on uzdiže iznad njega i penje i prema nebu.

I upravo u tom uspravljanju i uzdizanju, u vertikali svojih moćnih i masivnih gromada, on za kraljicu tla, vodu, koja je takode u svom obliku neodređena, otkriva i svoju slabu tačku, slijepu mrlju svog otpora. Ipak, dok ga god ne izdijeli, razdvoji, raskomada, usitni, voda njime ne

ovladava. On joj, uslijed nemogućnosti da proдре u njega, mrsi račune u njenom osvajanju punog suvereniteta u svom kraljevstvu - tlu.

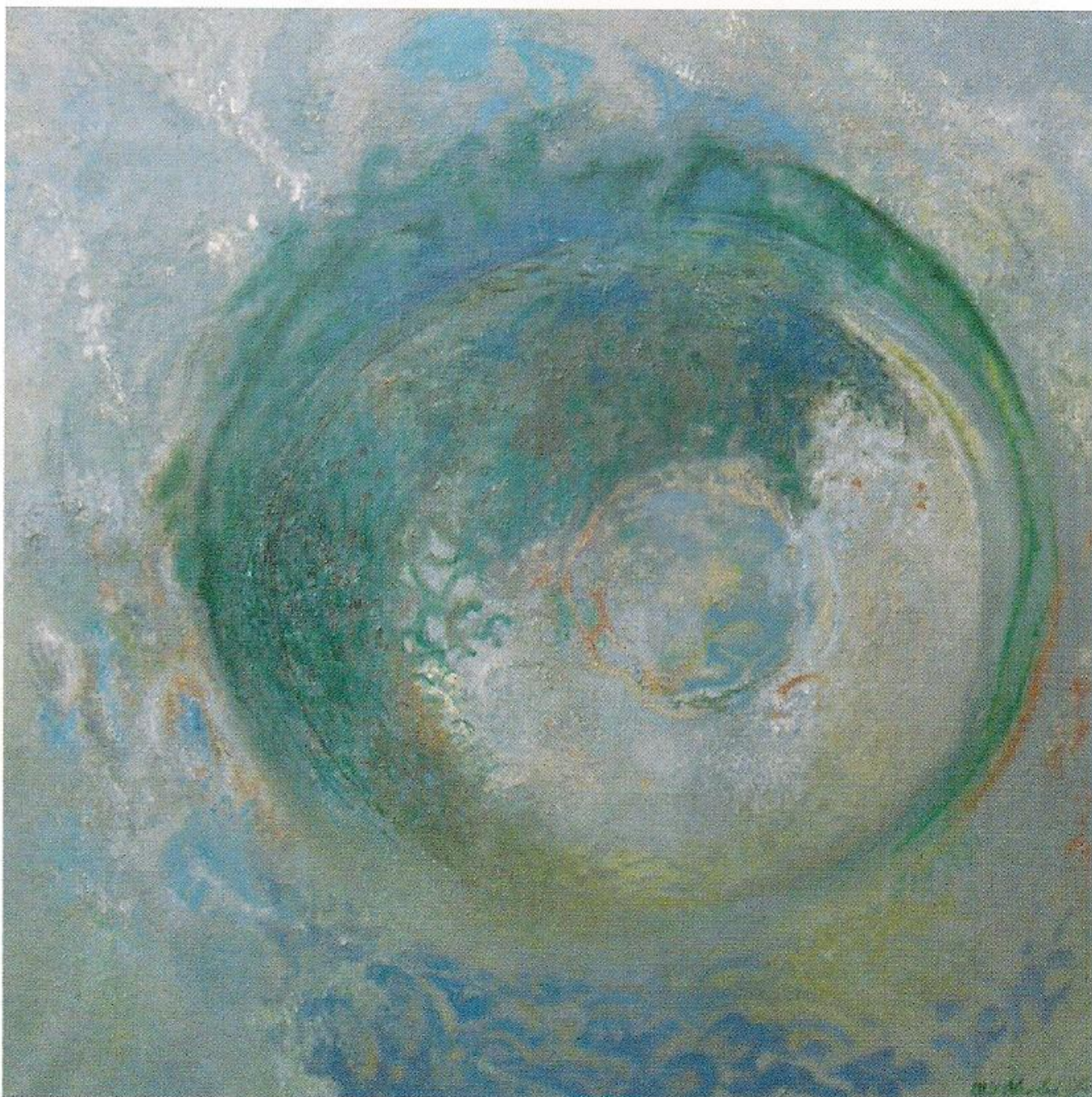
Igru kamena i vode, kao svoju likovnu temu, Salim Obralić uvodi još u ciklusima Kamenice i Usahle česme. No, ni u Kamenicama, ni u Usahlim česmama kamen nije, a pogotovu voda, koja u prostoru slike i nije prisutna, "gola" stvar u svom neodređenom obliku; on je proizvedena stvar čija je svrha da, upravo uslijed njegove nepropustljivosti, ukroti vodu, da je zaustavi, sačuva od proticanja, ili, pak, smjesti u tok koji će kontrolirati njenu neobuzdanost, dati joj obrub i korito, i tako je i neposredno staviti u

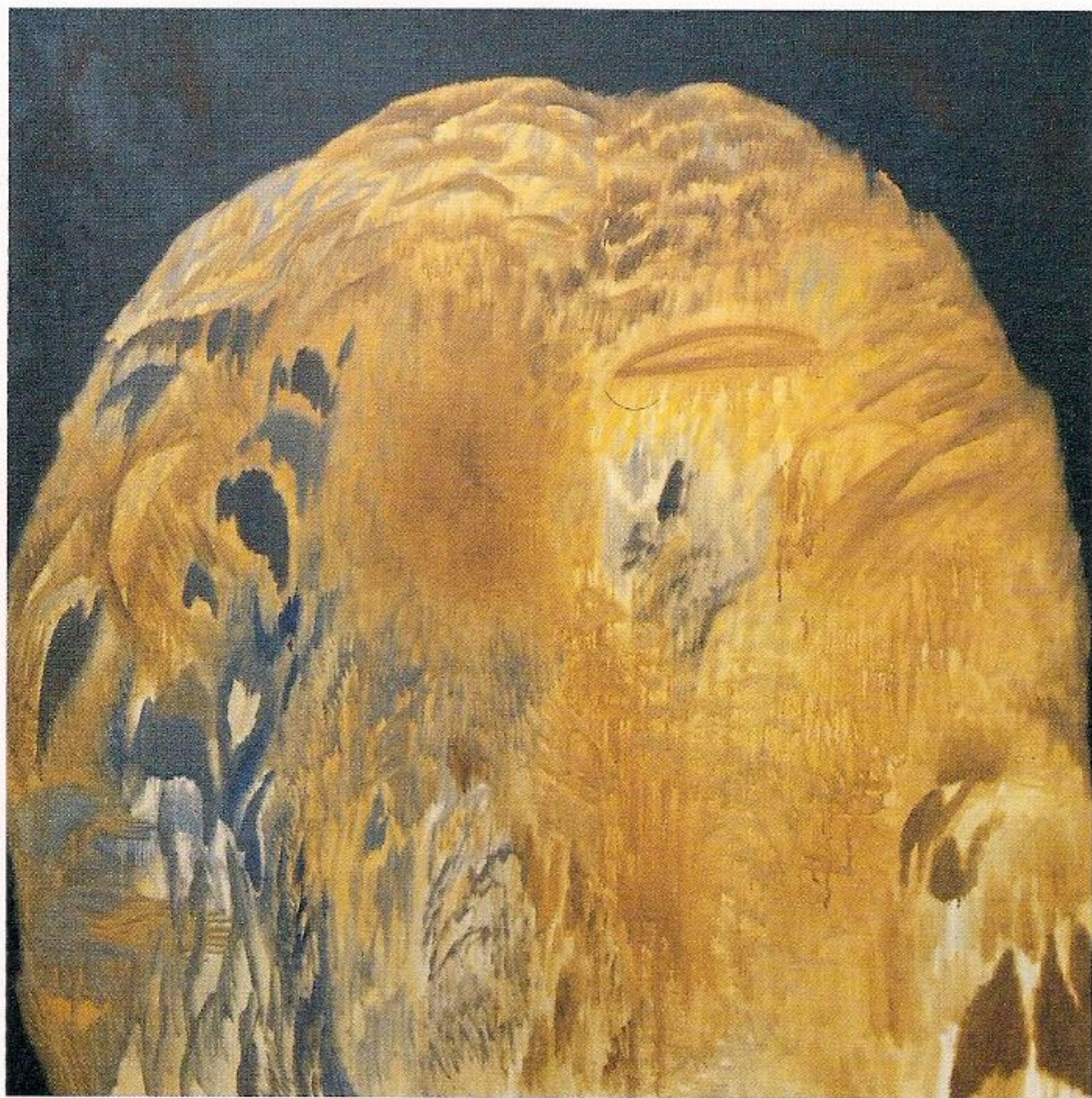

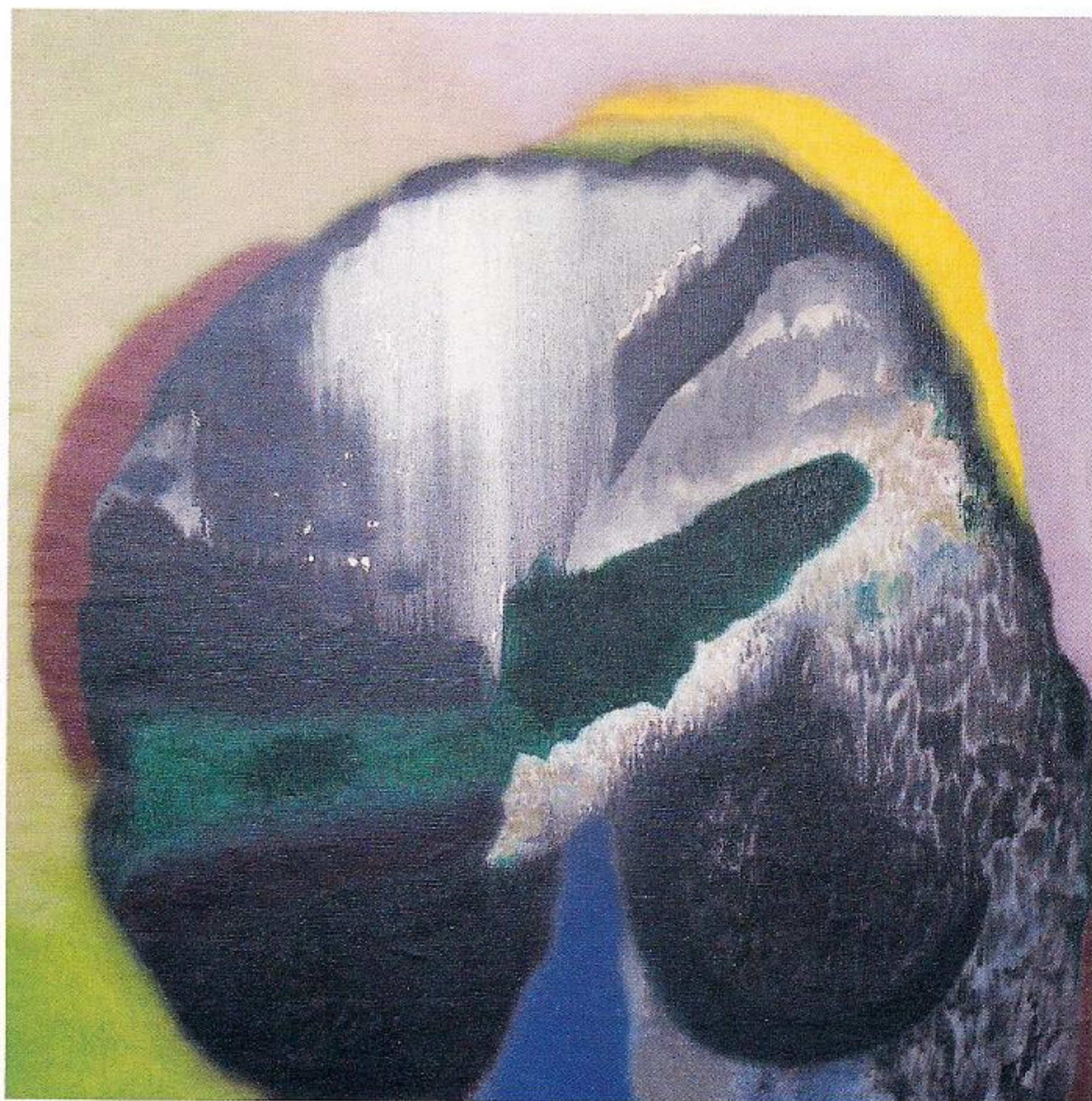
službu i upotrebu. No, tek u zaleđu mitske predaje, Ajvaz-dedine molitve i sna, ocrta se mogućnost u kojoj želja, bezgranično nesigurna, da se rastvori kamen i potekne voda, dobija i svoje konkretno otjelotvorenje, koje je na razini mitske ili oniričke preobrazbene stvari - rascijepa, pukotine, dijeljenja. U četrdeset slika, koliko je dana trajala molitva, Salim Obralić, izdvajanjem oblika iz nefiguralnih ishodišta, uglavnom kružnih formi sahana i časa, oblikuje, tragovima boje snažnog poteza četkom, niz slikanih prizora u slikanom prostoru, koji dramu kamena i vode nijansiraju sve do one tačke energizovanja, koja dovodi do preobražaja i preobrazbene stvari.

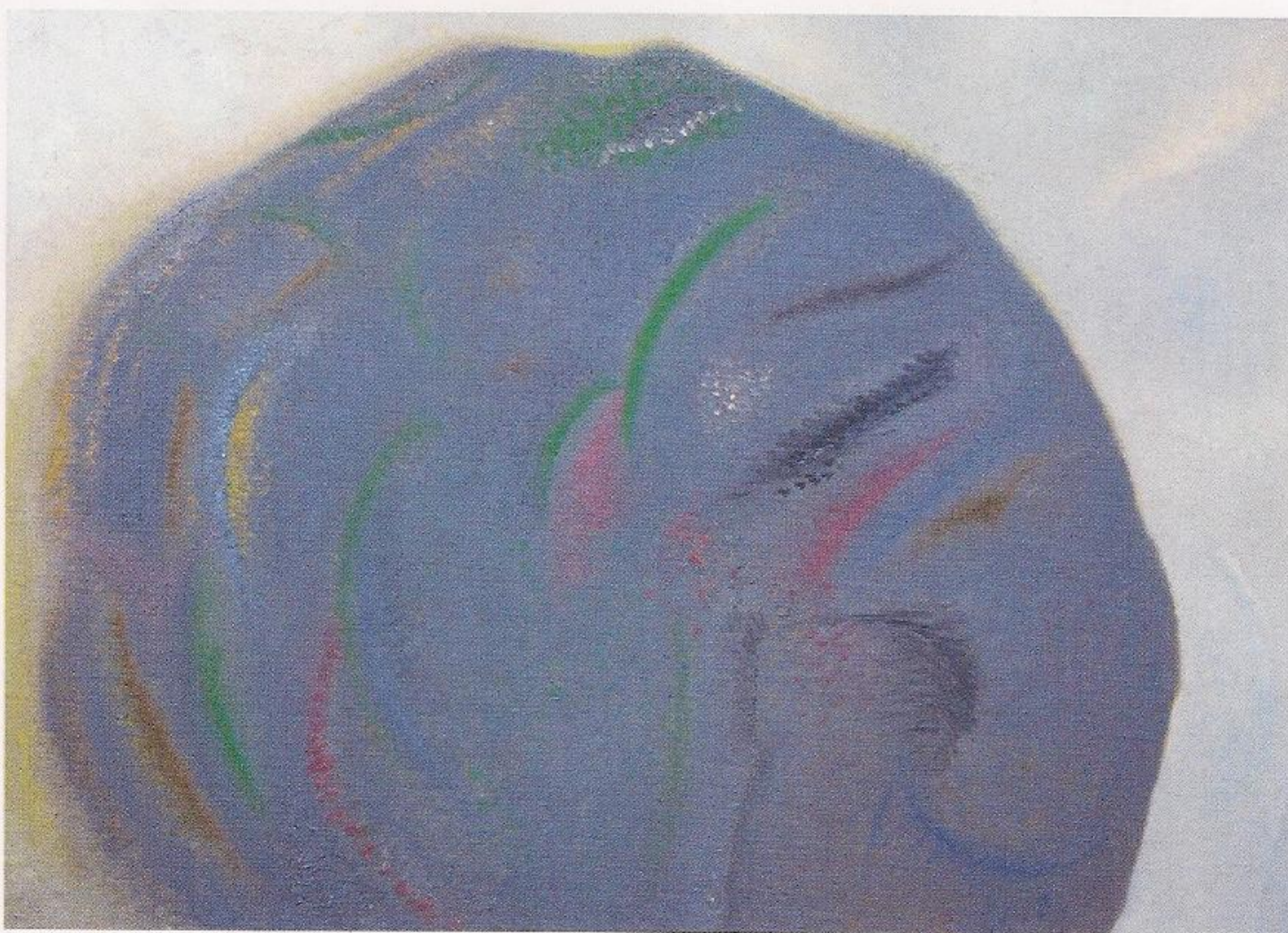
Oblikovna svojstva slikanog prostora u tom preobražaju su istovremeno i svojstva sahana, kao kult(ur)no proizvedene stvari, i kamena kao "gole" stvari, i vode, koja u vizuelnom polju slike i nije prisutna, ali je prisutna svojim odsustvom, i, nadalje, sna koji omogućuje da se sva ta obilježja nađu u likovnom prostoru slike i da svojim odnosima i vezama, svojim preplitanjima i prožimanjima, domaće razinu prirodnih, antropoloških i kozmičkih opštosti, kao najviše mjere jedne kulture i jednog podneblja. Nije li u tome i sadržana istost i razlika svijeta figuralnih formi Salima Obralića?

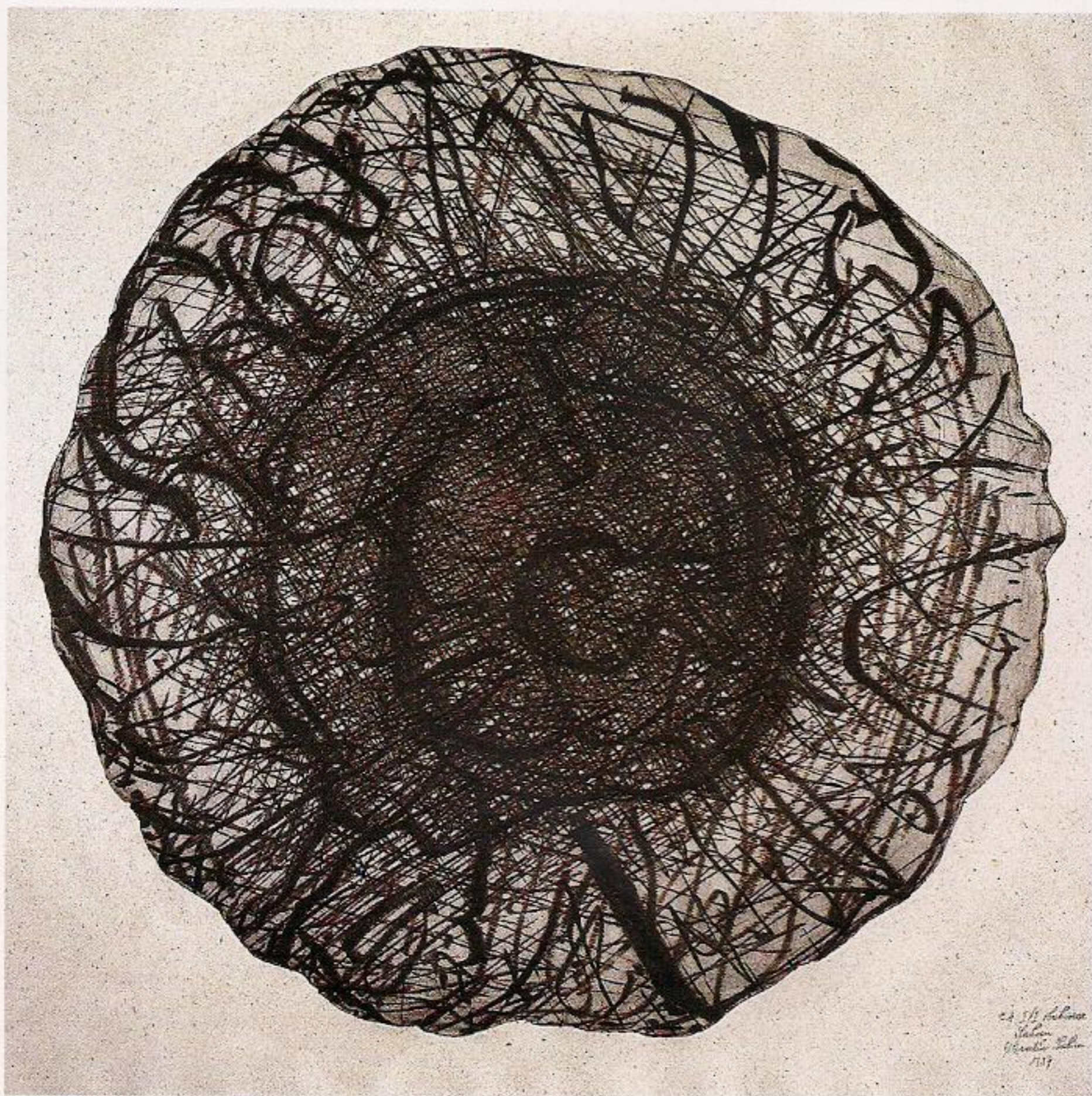
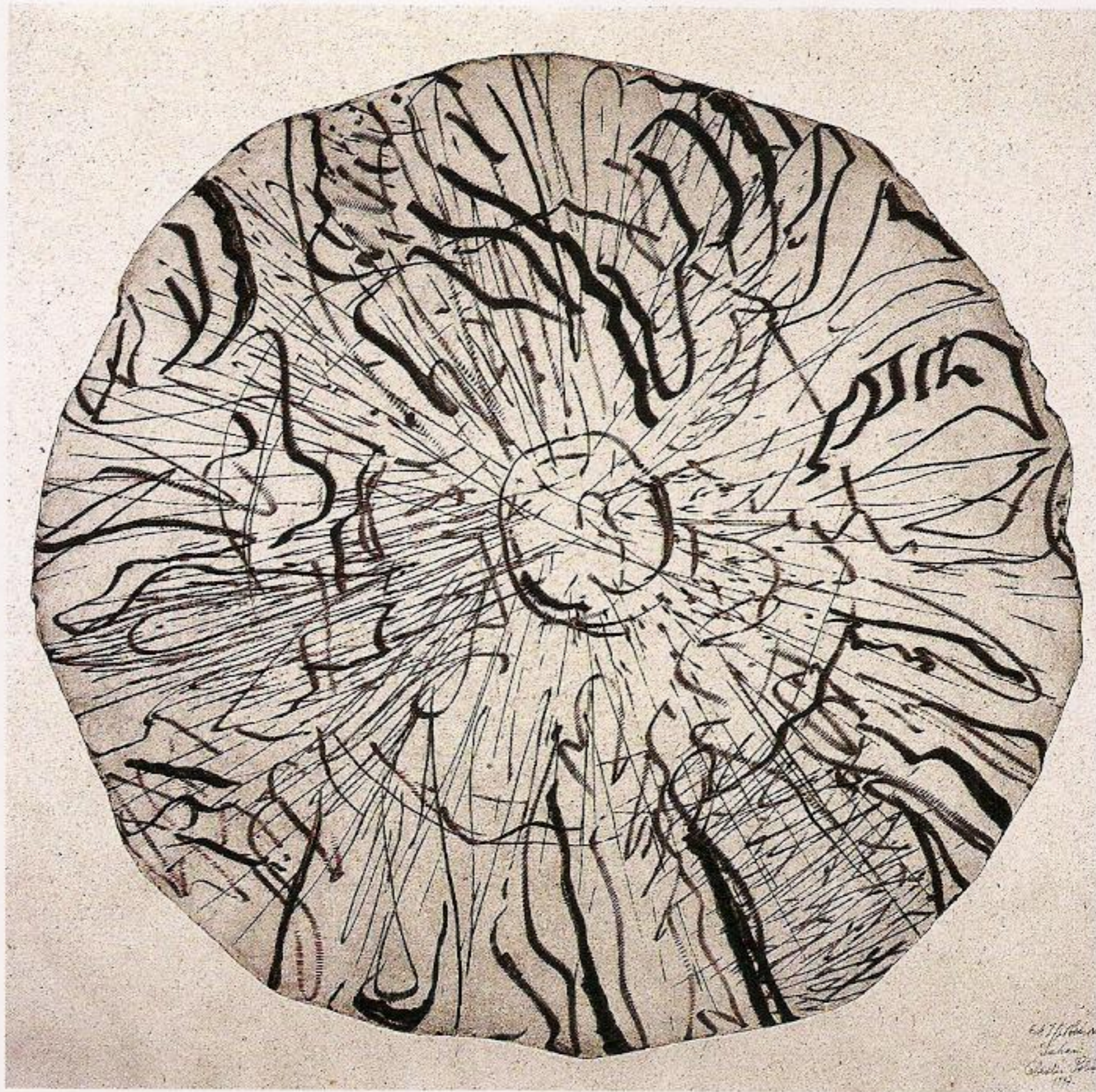
Sadudin Musabegović

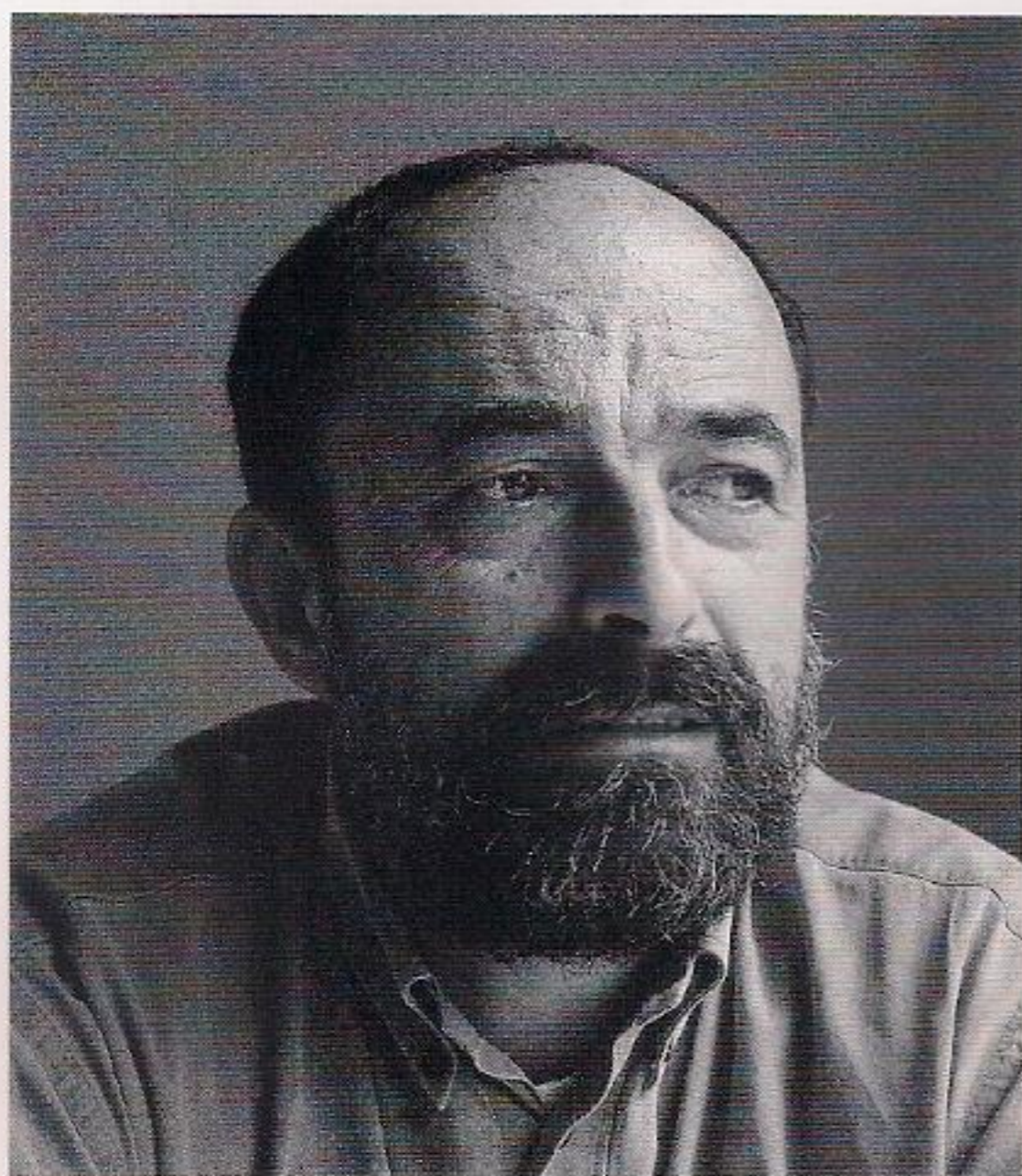

Biografija

Rođen u Maglaju, Republika Bosna i Hercegovina 1945. godine. Srednju školu za primjenjene umjetnosti u Sarajevu završio 1965. godine. Akademiju likovnih umjetnosti završio u Beogradu 1971. godine. Postdiplomske studije slikarstva završio na istoj Akademiji u klasi prof. Mladena Srbinovića 1974. godine. Član Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine od 1972. godine. Redovni profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu.

Adresa: ul. Avde Jabučice 28, 71000 Sarajevo

Telefon: stan: 676-369, atelje: 678-604

Samostalne izložbe:

- 1972. Izložba crteža i grafika, Galerija Grafičkog kolektiva, Beograd
- 1973. Izložba slika, Galerija KNU, Beograd
- 1973. Izložba slika, Umjetnički paviljon, Sarajevo
- 1974. Izložba slika, Dom JNA, Beograd
- 1974. Izložba slika, Maglaj
- 1977. Izložba slika, Kulturni centar, Beograd
- 1979. Izložba slika, Tribina mladih, Novi Sad
- 1982. Izložba slika, Sombor, Zrenjanin, Subotica
- 1983. Izložba slika, Sarajevo, Zagreb, Zenica, Brčko, Novi Pazar
- 1986. Izložba crteža, Galerija ALU, Sarajevo
- 1989. Izložba slika i crteža, Galerija "Josip Racić", Zagreb

- 1994. Izložba slika i pastela, Klub Collegium artisticum- Sarajevo,
Izložba je organizirana povodom 15. aprila Dana armije i herojskog otpora građana Maglaja
- 1994. Izložba slika i pastela, Umjetnička galerija BiH, Sarajevo
- 1995. Izložba slika (pastel), Prag - Ciklus Sahan i časa (sa Edinom Numankadićem)
- 1996. Izložba grafika od 1992-1996, Galerija Gabrijel, Sarajevo
- 1996. Izložba slika, Islamska pedagoška akademija, Zenica
- 1996. Izložba grafika, Dom kulture, Donji Vakuf
- 1996. Izložba grafika, Galerija GSD, Bugojno
- 1996. Izložba grafika, Zavičajni muzej, Travnik
- 1996. Izložba grafika, Klub Preporoda, Gradačac
- 1996. Izložba grafika, Dom kulture "Edhem Mulabdić", Maglaj
- 1996. Izložba grafikom armije, Jablanica
- 1996. Izložba slikar Bošnjačka gimnazija, Sarajevo
- 1997. Izložba "Objekt, savat, otisak", Galerija Obala art centar, ALU, Sarajevo
- 1998. Izložba "San, kamen, voda", umjetnička galerija Sarajevo.

Kolektivna izložbe:

- 1970. Izložba "Generacija 69/70", Beograd
- 1971. Izložba "Generacija 70/71", Beograd
Izložba grafike Beogradskog grafičkog kluba, Beograd i Zrenjanin, Oktobarski salon, Beograd
Izložba slika Kolonije dunavskih zemalja, Stara Pazova
- 1972. Proljetna izložba ULUBiH-a
Oktobarski salon, Sarajevo
Vojnici-likovni umjetnici, Sarajevo
Grafika Beogradskog grafičkog kruga, Beograd
- 1973. Proljetna izložba ULUBiH-a
Aprilski susreti, Zenica
Grafika Beogradskog grafičkog kruga, Beograd
Perspektiva 1, Beograd
Oktobarski salon, Beograd
Izložba grupe "4 S", Dobo
Obnova slike, Beograd
- 1974. Izložba slikara studenata posdiplomskog studija iz Beograda, Urbino, Pezaro
Grafika Beogradskog grafičkog kruga, Beograd, Novi Sad
Izložba grupe "Perspektiva I", Niš, Cačak

- Izložba grupe "4 S", Sarajevo, Zagreb
 Proljetna izložba ULUBiH-a, Sarajevo
 Grafika Beogradskog grafičkog kruga, Beograd
 Salon mladih, Sarajevo
 Međunarodni bienale crteža, Rijeka
 VII memorijal Nadežde Petrović, Čačak
 Collegium artisticum, Sarajevo
 Oktobarski salon, Beograd
 Izložba profesora i studenata ALU povodom
 25 godišnjice Univerziteta u Sarajevu
 Umjetnost BiH od 1945. do 1974., Sarajevo,
 Beograd, Dubrovnik
1975. Zenski portret u slikarstvu BiH, Sarajevo, Tuzla
 Prema realizmu drugi put, Beograd
 Collegium artisticum, Sarajevo
 Jugoslovenski bienale crteža, Zagreb
 Grafika Beogradskog grafičkog kruga, Beograd,
 Novi Sad
 III izložba jugoslavenskog portreta, Tuzla
 V triennale savremenog jugoslavenskog crteža,
 Sombor
 VII jesenji salon (figuracija-nefiguracija),
 Banja Luka
 Jugoslavenska izložba likovne umjetnosti,
 Sarajevo
 Neorealizam kao umjetnost nespokojsva,
 Novi Sad
 Izložba grafike - Likovni susreti, Subotica
1976. Collegium artisticum, Sarajevo
 NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije,
 Beograd - Zagreb
 Međunarodni bienale crteža, Rijeka
 Izložba slikara BiH, Maroko, Tunis
 Collegium artisticum, Sarajevo
1977. Izložba ULUBiH-a, Sarajevo
 Izložba jugoslavenskog crteža - Svijet u kome
 živimo, Beograd
 Stalna postavka Titovih portreta u Muzeju
 revolucije, Sarajevo
 Plav salon, Zadar
 Tito u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije,
 Tuzla
 Likovna jesen, Sombor
 Izložba crteža članova ULUBiH-a, Sarajevo
 VII međunarodna izložba savremene umjetnosti,
 Nju Delhi
1978. Izložba slika, Lalić, Obralić, Unković,
 Sarajevo, Banja Luka
 17. aprilski likovni susreti, Doboj
- Collegium artisticum, Sarajevo
 Bosanskohercegovačka likovna akademija,
 Poljska
 Savremena jugoslavenska likovna umjetnost,
 Australija, Novi Zeland
 VII Visočki likovni susreti, Visoko
 Međunarodni bienale savremenog crteža, Rijeka
 AICA jugoslavenska umjetnost 1970, Sarajevo,
 Beograd
 Izložba ULUBiH-a, Zagreb
 Likovni salon "13. novembar", Cetinje
 Izložba ULUBiH-a, Ferara.
1979. XII festival slikarstva, Cannes sur mer - Francuska
 V zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža,
 Zagreb
 17. Likovni salon, Doboj
 Novi oblici figuracije, Dubrovnik
 Izložba ULUBiH-a, Sarajevo
 Svijet u kome živimo - izložba jugoslavenskog
 crteža, Beograd
 Bienale akvarela, Karlovac
 IV izložba jugoslavenskog portreta, Tuzla
 6x6 Mermer i zvuci, Arandelovac
 Collegium artisticum, Sarajevo
 Izložba sarajevskih slikara, Baku - SSSR
 IX jesenji salon, Banja Luka
 Savremena umjetnost BiH, Pariz
1970. Izložba ULUBiH-a, Sarajevo
 Savremena likovna umjetnost BiH, Priština,
 Skoplje
 17. aprilski salon, Doboj
 Crtež-izazov slici, jugoslavenska izložba crteža,
 Novi Sad
 Refleksi nadrealizma u poslijeratnom
 jugoslavenskom slikarstvu,
 Plav salon, Zadar
 Likovna jesen, Sombor
 Međunarodna izložba originalnog crteža, Rijeka
 Poetski realizam, NR Kina
 I internacionalni bienalni festival portreta,
 grafike i crteža, Tuzla 70
 Savremena jugoslavenska umjetnost BiH,
 Beograd
 Bosanskohercegovačko slikarstvo 1980,
 Sarajevo
1981. ULUBiH - Collegium artisticum, Sarajevo
 8. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža,
 Zagreb
 NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije,

- Beograd
Bosanskohercegovački crtež, Insbruk - Austrija
VI I triennale jugoslavenskog crteža, Sombor
Jugoslavenska izložba likovne umjetnosti,
Skoplje
ULUBiH-Collegium artisticum, Sarajevo
1982. Collegium artisticum, Sarajevo
Galerija grafičkog kolektiva - majska izložba
beogradskog kruga, Beograd
Međunarodna izložba originalnog crteža, Rijeka
Izložba učesnika Kolonije u Tesliću, Teslić,
Doboj
IV dubrovački salon, Dubrovnik
Collegium artisticum, Crtež i grafika 82,
Sarajevo
1983. 9. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža
Inter grafik 84, Berlin-DDR
5. izložba jugoslavenskog portreta, Tuzla
Iz uvjerenja i nužnosti, Radnički univerzitet
Sarajevo
1984. Savremena jugoslavenska likovna umjetnost
1978/83, Sarajevo, Dubrovnik
Umjetnost BiH 1974/84, Sarajevo, Ljubljana,
Skoplje, Beograd
Collegium artisticum, Sarajevo
Inter grafik 84, Berlin-DDR
Crtež, izložba umjetnika Sarajeva
Tuzla, izložba povodom 40 godina oslobođenja
VIII triennale savremenog jugoslavenskog crteža,
Sombor
1985. Aukcija nad Atlantikom, Zagreb, New York
10. zagrebačka izložba savrerenog
jugoslavenskog crteža.
Zajednička izložba: Alebić, Lalić, Musić,
Obralić, Unković, Sarajevo
Pogled na 80. godine, Jugoslavenska izložba,
Sarajevo
Dobitnici 6. aprilske nagrade grada Sarajeva,
Sarajevo
44, izložba u galeriji "Atrijum", Beograd
Ist. International Asian - European Art Bienal,
Ankara - 8, Turkey
1986. Collegium artisticum, Sarajevo
Izložba ULUBiH-a, Beograd
Izložba akvarelističke kolonije "Sava 86",
Slavonski Brod
Aukcija nad Atlantikom, Zagreb, Toronto
1978. 27. anale, Poreč-Hrvatska
3. bienale akvarela Jugoslavije,
Karlovac- Hrvatska
Petit format de papier, Souvin-Belgique
6. izložba jugoslavenskog portreta 87, Tuzla
Predio u poslijeratnom jugoslavenskorn
slikarstvu, Zrenjanin
16. bienale likovnih umjetnosti u Aleksandriji -
Egipat
Savremeni jugoslavenski crtež, Paris _
"Arte immagine 87" Staranzano, Italija, Španija,
Austrija
"Grupo creativo" Idea for life, Vičenca - Italija
1988. Gost izložbe A Bazuki, Džakarta - Inclonezija
XXII cetinjski salon jugoslavenske likovne
umjetnosti
11. međunarodna izložba originalnog crteža,
Rijeka
1989. Izložba društva likovnih umjetnika, Titograd,
Duborvnik, Sarajevo
Izložba sarajevskih umjetnika, crtež i grafika,
Salcburg, Austrija
12. izložba jugoslavenskog crteža, Zagreb
1990. "Interbitef 90", Tuzla
Izložba profesora likovnih akademija
Jugoslavije, Novi Sad
Simpozijum slikarstva, Baku -Azerbejdžan
1991. 13. zagrebačka iziožba jugoslovenskog crteža
Anale, Poreč 45 godina Udruženja umjetnika
Bosne i Hercegovine
1992. "Zašto Dubrovnik" Sarajevo, Dubrovnik
BiH na izgled, Sarajevo,
ProIjetna izložba ULUBiH-a, Sarajevo
Izložba slika poklona 1. korpusa, Sarajevo
1993. Izložba ULUBiH-a, Galerija "Mak", Sarajevo,
Izložba "Društvo njemačko-bosanskog
prijateljstva", sa P. Waldeggom i E.
Numankadićem
Izložba sarajevskih umjetnika u Tuluzu,
Francuska;
Izložba sarajevskih umjetnika, grafike u Galeriji
Coop Union u Njujorku; Međunarodni bienale
grafike u Ljubljani.
1994. Mala izložba slika i pastela u povodu 15. aprila,
Dana Armije RBiH
Klub Collegium artisticum, Sarajevo
Izložba slika (sa Mufić Esadom) u privatnoj
galeriji "Gracija" Sarajevo
Izložba crteža i grafika sarajevskih umjetnika u
Frankfurtu i Zagrebu
Izložba mapa grafika, Sarajevo 92, od 1992. u

- Sarajevu,
 Njujorku, Barceloni, Parizu, Sijetlu
 Izložba mape drvoreza "Sarajevo 93" u Parizu,
 Berlinu
 Hommage Mostaru, galerija Preporod
 SARAJEVO HAT UBERLEBT, Hamburg,
 Munchen, Zurich
 Umjetnošću za mir, galerija HKID "Napredak"
 Izložba slika (sa S. Hasanefendić, M. Zaimović),
 Modena
1995. Dani bosanskog otpora - Dom Armije
 Fatma - poklon djeci šehida i palih boraca
 35 crteža i grafika inter. zbirke galerije portreta
 Tuzla i Sarajevo
 Galerija d art Zambok - Ženeva
 Samostalna izložba slika (pastel), Prag (sa E.
 Numankadićem)
 Međunarodna izložba portreta u Tuzli
1996. Izložba crteža ULUBiH-a, Collegium artisticum
 Izložba, Dani Bosanskog otpora, Dom armije,
 Sarajevo
 Izložba Fatma, poklon djeci šehida i palih
 boraca, Sarajevo
 Izložba 35 crteža i grafika inter. zbirka galerije
 portreta, Tuzla u Sarajevu
 Izložba Galerija d art Zambok, Zeneva
 Međunarodna izložba portreta, Tuzla
 Izložba mapa grafika "Sarajevo, 92, 93, 94" u
 Pragu (dom BiH kulture u Češkoj)
 Izložba Mape grafika "Sarajevo 92, 93, 94",
 Ankara
 Dani BH kulture u Istambul, Mapa grafika
 "Sarajevo, 92, 93, 94"
 Izložba crteža, članova ULUBiH-a, Collegium
 artisticum
 50 godina ULUBiH-a, Umjetnička galerija BiH
 Sajam međunarodne umjetnosti, Nica
 Sajam međunarodne umjetnosti, Pariz
 Bienale slikarstva, Sofija, Bugarska
 Dani BiH kulture u Beču, Mapa grafika
 "Sarajevo, 92, 93, 94, 95"
 Međunarodni bienale, kairo, Egipat
1997. 22. međunarodni grafički bienale, Ljubljana,
 Slovenija
 Kuršumli medresa, Bašaršijske noći, Sarajevo
 Meeting point, Čulhan, Sarajevo
 19. međunarodni bienale mediteranskih zemalja,
 Aleksandrija, Egipat
- Nagrade:*
1970. Prva otkupna nagrada Autorske agencije sa
 izložbe "Generacija 69/70", Beograd
 1971. Otkupna nagrada Likovne akademije iz
 Beograda sa izložbe "Generacija 70/71",
 Beograd
 1971. Treća nagrada na izložbi slika Kolonije
 dunavskih
 zemalja u Staroj Pazovi
 1972. Prva nagrada sa izložbe "Vojnici-likovni
 umjetnici", Beograd
 1973. Otkupna nagrada NIP "Oslobodenje" sa
 Oktobarskog salona u Sarajevu
 1974. Prva nagrada sa izložbe Salona mladih u
 Sarajevu
 1974. Otkupna nagrada LIK Sarajevo, Collegium
 artisticum, Sarajevo
 1975. Otkupna nagrada sa III izložbe jugoslovenskog
 portreta, Tuzla
 1978. Druga nagrada Likovni salon "13 novembar",
 Cetinje
 1979. Nagrada za slikarstvo ULUBiH-a, Sarajevo
 1980. Otkupna nagrada na Likovnoj jeseni, Sombor
 1981. Otkupna nagrada na izložbi ULUBiH-a,
 Sarajevo
 1982. 1. nagrada za slikarstvo na 4. Dubrovačkom
 salonu
 1982. Godišnja nagrada ULUBiH-a
 1983. Šestoaprilska nagrada grada Sarajeva
 1988. Premija - zlatna plaketa za slikarstvo na V
 izložbi jugoslovenskog portreta, otkupna
 nagrada u Tuzli
 1988. Nagrada SIZ-a kulture - Cetinje na XXII
 Cetijskom salonu jugoslovenske likovne
 umjetnosti
 1990. "Inter BITEP 90" Tuzla, Nagrada publike i
 otkupna nagrada, međunarodna izložba
 1996. Nagrada za slikarstvo na izložbi u povodu 50
 godina ULUBiH-a
 1997. Specijalna nagrada za grafiku na 19.
 međunarodnom
 bienalu mediteranskih zemalja, Aleksandrija,
 Egipat
 1998. Gran pri, Collegium artisticum, Sarajevo

Izdavač
Općina Bihać

Za izdavača
Adnan Alagić

Organizator
"Gradska galerija" Bihać

Postavka
Nermin Delić
Mersad Badnjević

Predgovor
Azra Begić
Ibrahim Krzović
Sadudin Musabegović

Fotografije
Samir Arnautović

Priprema za tisak
Art studio Azinović

Tisak
Tiskara Puljko, Zagreb

Tiraž
300 kom.

Sponzori

Čavkunović export-import d.j.l.

d.j.l. Pilana POGY

Privredna banka Bihać d.d.

· ZUBAN ·

d.j.l. Elektromontažno preduzeće

BH osiguranje d.d.

d.j.l. HANA

d.d. Industrija mesa

“EXTERIJER”

d.j.l. Poduzeće za proizvodnju
tapeciranog masivnog namještaja

